

greina bæn alþingis um, að líka verði samín og tekin í lögin 1869.
 skrá um allar þær ákvarðanir í eldri lögum, sem hegningarlögin 25. júní.
 ekki snerta.

56. Tilskipun handa Íslandi um afplánun fèseкта í 25. júní. öðrum málum en sakamálum¹.

Vér Kristján hinn Níundi, o. s. frv. Gjörum kunnugt: Eptir að Vér höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um frumvarp, sem fyrir það hefir verið lagt, til laga handa Íslandi um afplánun fèseкта í öðrum málum en sakamálum, bjóðum Vér og skipum fyrir á þessa leið:

1. grein.

Ef að nokkur sá, sem samkvæmt dómi eða úrskurði fyrir utan sakamál ellegar samkvæmt sætt eða yfirvalds-úrskurði á að gjalda fèsekt í hegningar skyni, lætur farast fyrir að greiða hana að öllu eða nokkru leyti, þá skal hann afplána það, sem óborgað er — án þess að reynt sé áður að heimta það með aðförum — í einföldu fangelsi 1 dag fyrir hvern 1 ríkisdal upphæðarinnar allt að fullum 10 rd., 1 dag fyrir hvern 1½ rd. af þeim hluta upphæðarinnar, sem er milli 10 og 25 rd., og 1 dag fyrir hverja 2½ rd. af því, sem umfram er.

Fèsekt, sem ekki nær 2 rd., skal afplánuð með 2 daga einföldu fangelsi; en annars skal, þá er fèsektir afplánast, að eins tekinn til greina sá hluti þeirra, er samsvarar fangelsis-hegningu heilan dag.

Fari sá, sem misgjört hefir, þess á leit við föeta, og heilsu-far hans er því ekki til fyrirstöðu, skal breyta einfalda fangelsinu í fangelsi við vatn og braud jafnlengi að tiltölu, þannig, að 1 dags fangelsi við vatn og braud komi í stad einfalds fangelsis í 6 daga; ekki má maður samt sitja skemur en 2 daga í fangelsi við vatn og braud til þess að afplína sektir. Eigi maður að sitja lengur en 12 daga í einföldu fangelsi, og daga-

¹) Smbr. Tíðindi frá alþingi 1867 II., 166.—171. og 648.—650. bls.

1869.
25. júní.

tölunni þar á ofan ekki verður fullskipt með 6, fellur afgangurinn burtu, ef hann er minni en 3 dagar, en skal talinn jafn 1 dags fangelsi við vatn og brauð, ef hann er 3 dagar eða þar yfir.

2. grein.

Þegar svo er, að sá, sem misgjört er við, á að fá fæsektina, er það á hans valdi að láta taka hana hjá þeim, sem misgjört hefir, með lögtaki, en að öðru leyti eiga ákvarðanir þær, sem settar eru í 1. grein, við um afplánun þess hluta fæsektarinnar, sem ekki er borgaður eða næst með lögtaki, ef að sá, sem fengið hefir dóminn, leitar háyfirvaldsins útaf því.

3. grein.

Þegar manni er boðið með dómi eða yfirvalds-úrskurði lögum samkvæmt að gegna einhverri skyldu við hið opinbera, og lögð við áframhaldandi fæsekt, en hann hvorki vinnur verkið, né geldur sektina, skal einnig afplána slíka fæsekt eptir ákvörðununum í 1. grein, ef að valdstjórn sú, sem á heimtingu á að dómnum eða úrskurðinum sè fullnægt, krefst þess; en þess ber samt að gæta, að afplánanin í fyrsta skipti ekki fari fram úr 1 mánaðar einföldu fangelsi, og að 4 vikur verða að líða frá því að bóúð er að úttaka þessa hegningu þangað til að láta má afplána að nýju, en þá má heimta, að öll sú sektar-upphæð, sem safnast hefir saman frá því að hin fyrsta framkvæmd afplánunarinnar var á enda, sè afplánuð samkvæmt ákvörðununum í 1. grein, og svo framvegis á sama hátt, í hvert skipti sem 4 vikur eru liðnar frá því að hin síðasta afplánanin var á enda.

4. grein.

Ákvarðanirnar í 1. grein eiga einnig við þegar maður er skyldaður með yfirvalds-úrskurði til að greiða tillög, sem afplána skal ef þau ekki eru goldin, en samt skal, ef auðið er, heimta hið ógoldna tillag með fjárnámi hjá þeim, sem í hlut á, og verður þar á ofan aldrei krafizt að minna sè afplánað, en það sem ógoldið er fyrir eitt missiri, án þess að það komi til greina, þó áskilið hafi verið, að gjalda skyldi tillagið fyrir styttri tíma í hvert skipti.

5. grein.

1869.

Konungur tiltekur nákvæmar með tilskipun, hvenær laga-boð þetta skuli öðlast gildi.

25. júní.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér þegnlega að hegða.

57. Tilskipun handa Íslandi um skipa mælingar.

25. júní.

Vér Kristján hinn Níundi, o. s. frv. Gjörum kunnugt: Eptir að Vér höfum meðtekið þegnlegt álitsskjal Vors trúa alþingis um lagafrumvarp, er fyrir það hefir verið lagt í þeim tilgangi, samkvæmt 26. grein í lögum um skipa mælingar 13. marzmán. 1867, að leiða þau í lög á Íslandi með nokkrum breytingum, bjóðum Vér og skipum fyrir á þessa leið:

1. grein.

Öll skip og bátar, sem eiga heima á Íslandi, og eru meira en 12 tons að rúmmáli, og ekki hafa mælingarbréf, gefið út á tolltökustað í Danmörku samkvæmt lögum 13. marzmán. 1867, skulu mæld, og rúmmál þeirra ákveðið eptir aðferð þeirri, sem ákvörðuð er hér á eptir. Skal hún einnig við höfð, þegar önnur skip eru mæld, sem eiga að segja til farms síns í höfn-um á Íslandi. Undanþegin mælingu þar eru öll dönsk skip, sem eiga annarstaðar heima en á Íslandi, og hafa lögmæt dönsk mælingarbréf, sem og herskip og önnur stjórnarskip, dönsk og útlend, sem ekki eru höfð til vöruflutninga. Stjórnin kveður nákvæmur á um, að hve miklu leyti önnur útlend skip skuli mæld.

2. grein.

Að því leyti að ekki verður settur sérstakur embættismaður til þess að mæla skip og reikna út rúmmál þeirra, þá skulu lögreglustjórnir í þeim 6 verzlunarstöðum, sem nefndir eru í 2. grein laga 15. aprílmán. 1854 um siglingar og verzlun á Íslandi, hafa starf það á hendi.

3. grein.

Mælingin skal fara fram í dönskum fetum og tugabrotum úr fetum.